

Thomas Hampson, un maestru al liedurilor lui Mahler

(Grigore Constantinescu – 20 septembrie 2017)

Între personalitățile solistice care au răspuns pozitiv invitațiilor adresate lumii muzicale internaționale de organizatorii Festivalului Enescu, atractivitatea prezenței baritonului american Thomas Hampson a adus în concertele la care am asistat satisfacții deosebite.

O carieră de mai multe decenii, cu un repertoriu bogat care include toate domeniile și stilurile vocale culte, a răspuns succesului reușitelor artistului pe scenele de operă și concert, de la Viena la Londra, Paris, Berlin sau New York. Renumele cântărețului a stabilit o cale personală de afirmare mai puțin obișnuită, în care calitățile vocale și de expresivitate s-au îmbinat cu studiul, cultura muzicală și, nu în ultimul rând, atractivitatea manifestărilor social culturale în relațiile multiple cu profesori ca Elisabeth Schwartzkopf și parteneri de spectacole, dirijori prestigioși. La anii maturității, i s-au recunoscut mijloacele de a cultiva profesional studiul vocii, stilul în domeniul susținerii unor masterclasses care au deschis orizonturi noi de afirmare tinerelor generații de cântăreți. Vorbind despre muzicienii români, Thomas Hampson a avut numai aprecieri deosebite pentru Sergiu Celibidache, ale cărui cursuri de măiestrie le-a urmărit încă din studenție.

Preocuparea sa pentru pedagogia cântului este, de asemenea, evidentă, mai ales în domeniul liedului. Într-un interviu acordat reporterului revistei „Enescu 2017” artistul mărturisea: „Încerc să spun mai tinerilor mei colegi: dacă te urci pe scenă, trebuie să convingi oamenii cu ceea ce cânti... Ceea ce facem noi pe scenă este să cântăm ce este în mintea și sufletul nostru, fiindcă încercăm să recreăm o operă de artă”.

Pentru baritonul american, Mahler ocupă în repertoriul său un loc de seamă, care i-a asigurat celebritatea, fie că este vorba de „Cornul minunat al băiatului” sau „Cântecele calfei călătoare”. Trăirea subtilă și intensă a ciclului compus de Gustav Mahler, „Cântecele copiilor morți”, inspirat muzicianului după versurile lui Ruckert, a fost, ieri seara, subiectul principal al interpretării sale în programul de debut al Orchestrei Naționale a Franței, sub conducerea dirijorului Christoph Eschenbach. Maniera realizării acompaniamentului orchestral se păstrează în experiența șefului de orchestră care a avut inițial o carieră pianistică. Cei doi muzicieni s-au înțeles în intenții chiar dacă, uneori, Eschenbach acorda mai puțină atenție solistului, în nuanțele discursului său și dialogul cu orchestra. Care este impresia lăsată publicului în succesiunea ciclului liedurilor mahleriene, nu este dificil de spus. Thomas Hampson are o pondere în derularea expresivă a muzicii vocale, păstrează un echilibru al dicției, pentru versul german, stăpânește fără efort modalitatea de adresare, cu o evidentă noblețe atitudinală.

L-am urmărit cântând ca un maestru, depășind orice formalitate în respectul acordat mesajului compozitorului, ca o dovadă a artei sale în slujba sunetului cuvântului și scopul exprimării sincere a misiunii interpretului vocal, ceea ce asigură, neîndoios, succesul carierei sale.